

Kerneverdier for Anabaptistisk Netværk

1. Jesus er vores forbillede, lærer, ven, frelser og Herre. Han er kilde til vores liv og udgangspunkt for vores tro og livsstil, for vores forståelse af kirke og for vores engagement i samfundet. Vi forpligter os på både at følge efter Jesus og at tilbede ham.
2. Jesus er udgangspunktet for Guds åbenbaring. Vi forpligter os på en Jesus-centreret tilgang til Bibelen, og på at have fællesskabet af troende som den primære sammenhæng, hvori vi læser Bibelen, tolker teksten og udlægger dens betydning for vores liv og efterfølgelse.
3. Den vestlige kultur er langsomt ved at bevæge sig ud af kristendommens epoke, hvor kirke og stat stod sammen om at lede et samfund, hvor man antog, at næsten alle var kristne. Selvom kristendommen også har bragt positive værdier og institutioner med sig, så tror vi, at kristendommen forvrængede evangeliet i alvorlig grad, marginaliserede Jesus og gjorde kirkerne dårligt udrustede til mission i en efter-kristen kultur. I vores refleksion over dette forpligter vi os på at lære af erfaringer og perspektiver fra bevægelser som anabaptismen, der afviste kristendommens gængse antagelser og søgte at finde alternative måder at tænke og handle på.
4. Den hyppige sammenstilling af kirke og status, rigdom og magt er upassende for efterfølgere af Kristus og skader vores vidnesbyrd. Vi forpligter os på at leve i sårbarhed og på at udforske måder, hvor vi kan være gode nyheder for fattige, magtesløse og forfulgte. Idet vi er bevidste om, at den form for efterfølgelse kan skabe modstand og føre til lidelse og i sidste ende martyrium.
5. Kirker er kaldet til at være forpligtede fællesskaber, der lever i efterfølgelse og mission. Steder, hvor venskaber trives, hvor man står til ansvar over for hinanden og hvor mange forskelligartede stemmer deltager i lovsangen. Ved at spise sammen og dele brød og vin, holder vi fast i håbet og søger Guds rige sammen. Vi forpligter os på at udvikle og understøtte sådanne kirker, hvor unge og gamle er værdsatte, hvor lederskab er rådgivende, hvor de roller vi har bestemmes af de gaver vi har fået og ikke af vores køn, og hvor dåb er for troende.
6. Vores åndelig liv og vores økonomiske liv hænger sammen. I en kultur hvor individualismen og forbrugeriets har taget overhånd, og hvor økonomisk uretfærdighed stortrives, forpligter vi os på at finde måder, hvor vi kan leve enkelt, give generøst, tage vare på skaberværket og fremme retfærdighed.
7. Fred er kernen i evangeliet. Som efterfølgere af Jesus i en splittet og voldelig verden forpligter vi os på at finde ikke-voldelige alternativer og på at lære, hvordan vi skaber fred og forsoning mellem enkeltpersoner, mellem og i kirker, i samfundet og mellem nationer.

Efter-kristendom

Efter-kristendom er den kultur der dukker op, efterhånden som den kristne tro og de kristne institutioner, der er blevet udviklet for at udtrykke kristne værdier, mister sammenhængskraft og indflydelse i et samfund, der ellers er blevet afgørende formet af den kristne historie.

Efterkristendom inkluderer følgende overgange:

- Fra centrum til marginen: I kristendommen var den kristne historie og kirker centrale, men i efter-kristendommen er de blevet marginaliserede.
- Fra flertal til mindretal: I kristendommen udgjorde de kristne flertallet, men i efter-kristendommen er vi et mindretal.
- Fra bosættelse til rejsende: I kristendommen følte de kristne sig hjemme i en kultur, der var formet af deres historie, men i efter-kristendommen er vi fremmede pilgrimme i en kultur, hvor vi ikke længere føler os hjemme.
- Fra privilegium til multikultur: I kristendommen nød de kristne mange privilegier, men i efter-kristendommen er vi bare et fællesskab blandt mange i et multikulturelt samfund.
- Fra kontrol til vidnesbyrd: I kristendommen kunne kirkerne udøve kontrol over samfundet, men i efter-kristendommen har vi kun den indflydelse vi får ved at være vidnesbyrd om troen med vore liv.
- Fra vedligehold til mission: I kristendommen var vægtlægningen på at vedligeholde en tilsyneladende kristen status quo, men i efter-kristendommen er vægtlægningen på mission i et konkurrencesamfund.
- Fra institution til bevægelse: I kristendommen var kirkerne primært institutioner, men i efter-kristendommen må vi igen blive en kristen bevægelse.